Vapenskolan • Verksamhetsåret 2015 • SVK nr 18

VAPENBILDEN

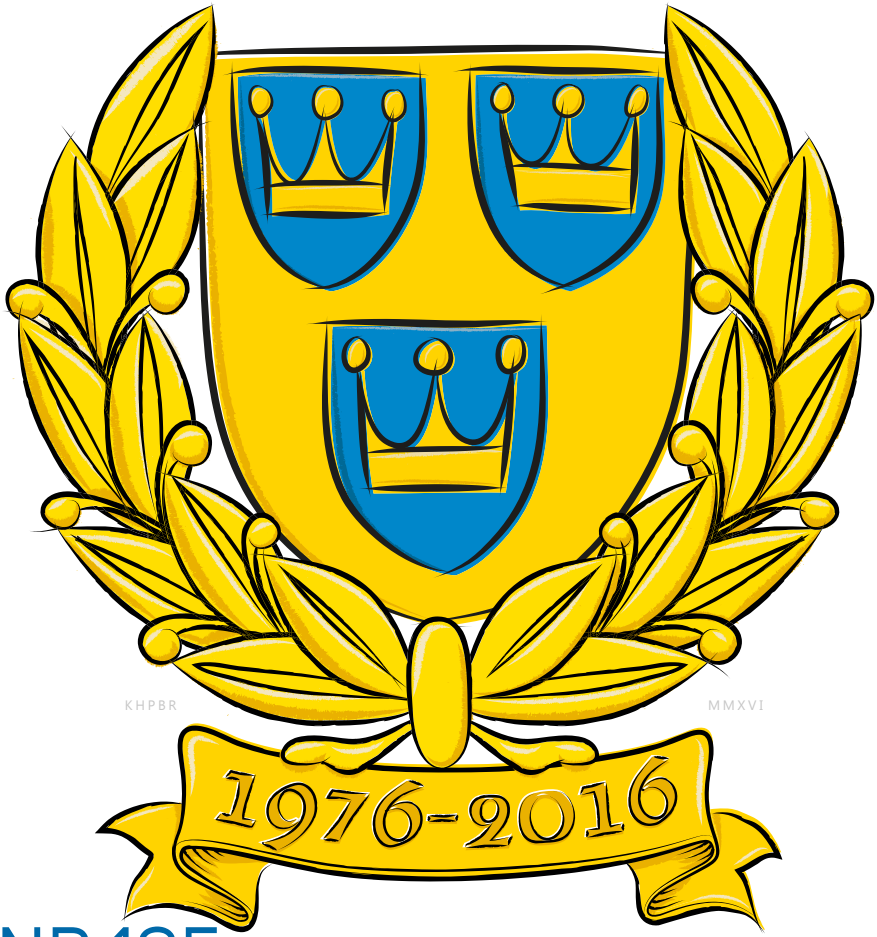

NR.105
FEBRUARI
2016

Askersunds kyrka • Sveriges Ordenssalar • Kvinnliga riddare

Vapenbilden
Tidskriften Vapenbilden utges av Svenska Heraldiska Föreningen i samarbete med Heraldiska Samfundet. Utkommer med fyra nummer per år. Upplaga 700 ex.

Redaktion
Redaktör Jesper Wasling,
Kullagatan 3, 504 58 Borås
Tfn 033 – 10 70 35, jesper@heraldik.se
Pontus Rosenqvist, rosenqvist@heraldik.se
Marcus Karlsson, marcus@heraldik.se
Stefan Bede, bede@heraldik.se

Svenska Heraldiska Föreningen
Medlemskap:
Årsavgift 150 kronor för boende i Sverige,
200 kronor för boende utomlands,
50 kronor för annan familjemedlem.
Plusgiro 22 27 90 - 8
eller på http://heraldik.tictail.com

Kontaktpersoner:
Ordföranden Henric Åsklund
Ekoxevägen 9, 247 35 Södra Sandby
Tfn 046 – 575 34, henric@heraldik.se
Sekreteraren Jesper Wasling
(se ovan)

Webbadress
http://www.heraldik.se

Heraldiska Samfundet
Kontaktperson:
Sekreteraren Magnus Bäckmark
Svinningevägen 38, 184 92 Åkersberga
Tfn 08 – 756 37 90, magnus@heraldik.se

Tryck
Exakta Print, Borås
ISSN: 0349–0602

Omslagsbild
Pontus Rosenqvist

Milstolpar 2015

Bästa medlemmar,
När vi summerar 2015 kan vi konstatera att vi passerat eller nästan passerat ett antal imponerande milstolpar. Svenskt Vapenregister omfattar efter sitt nionde år nu mer än 300 registrerade vapen och antalet anmälda vapen har passerat 400! Det visar att det finns ett stort intresse att anta nya släktvapen, och det visar också att SV fyller en viktig funktion genom att utgöra ett enkelt och billigt sätt att få dessa vapen granskade, registrerade och allmänt kända.

Antalet vapenförande medlemmar växer ständigt och webbvapenrullan innehåller nu mer än 400 sköldar! Då ingår familjemedlemmar så en del sköldar är samma vapen och det finns en viss tröghet i systemet avseende betald medlemsavgift varför en del sköldar kan avse tidigare medlemmar, men det är ändå en imponerande siffra. Eftersom föreningen vill uppmuntra till aktivt vapenbruk är detta mycket glädjande.

Den sista milstolpen är den som vi bara nästan når upp till och det är antalet medlemmar där sammanräkningen för 2015 slutar på 492, varav mer än 400 är huvudmedlemmar. Visst skall vi väl kunna komma upp över 500-strecket jubileumsåret 2016? Värva någon bekant eller skriv in nära och kära som familjemedlemmar! Och notera att som medlem erbjuds du ett förmånligt erbjudande avseende SHFs skriftseries fjärde volym, Svenskt Vapenregister 1-200, som kommer ut i juni.

Illustra de heraldica
Henric Åsklund
Ordförande i SHF

Heraldikhelg i Stockholm 12-13 mars 2016

Svenska Heraldiska Föreningens styrelse kallar till föreningsstämma lördag 12 mars 2016 på Kungl. Myntkabinettet, Slottsbacken 6, Stockholm.

Program lördag 12 mars

13.00 Inledning
13.15 Förtjänstmedaljörer 2016
13.30 Medaljörföredrag av Magnus Bäckmark: Bondesigill
14.10 Medaljörföredrag av Alexander Ulltjärn: Territoriella vapen, särskilt sockenvapen
14.30 Kaffe
15.00 Medaljörföredrag av Lars O. Lagerqvist: Titel annonseras på hemsidan.
15.30 Visning av Myntkabinettets samlingar
16.15 Föreningsstämma med föredragningslista enligt stadgarna
17.15 Avrundning (vi måste lämna lokalen senast 17.30)
18.00 Middag på Restaurang Arsenalen, Arsenalsgatan 3 (ca 750 m promenad från Slottsbacken)

Till mötet behövs ingen anmälan och det är kostnadsfritt, men för trerättersmiddagen måste vi ta en avgift på 250 kronor för medlemmar och 369 kronor för övriga.
Anmälan är bindande och görs genom att beloppet sätts in på SHFs pg 22 27 90-8. Anmäl er senast torsdagen den 25 februari och glöm inte att skriva ”Årsmötesmiddag” och namn på inbetalningen!
För att ange vilken meny ni önskar, vänligen se vår hemsida www.heraldik.se

Program söndag 13 mars

11.00 Visning av utställningen ”Dödens teater” på Livrustkammaren, Slottsbacken 3. Samling vid entrén kl. 10.50.
12.30 Visning av Ordenssalarna på Kungl. Slottet. Guide: Ordensintendent Tom C. Bergroth. Samling vid Västra valvet kl. 12.20 för erhållande av passerkort och inpassering. Om det är möjligt kommer vi även få en kortare visning av Skattkammaren, men den är stängd tillsvidare p.g.a. förhöjd säkerhet på Slottet, så detta är avhängigt att den är öppen vid tiden för vårt besök. Efter detta, en informell gemensam måltid för de som önskar och/eller eget fördjupat besök på Livrustkammaren.

Alla visningar är kostnadsfria, men det är begränsat antal platser och obligatorisk föranmälan på www.heraldik.se senast torsdag 10 mars.

OBS! På den senare visningen måste av säkerhetsskäl individuella passerkort bäras av alla deltagare och det kommer inte vara möjligt att bli in- eller utsläppt under pågående program.
Anmäl er alltså i god tid och kom i god tid till Slottet. Avanmäl vid förhinder.

För frågor hänvisas till mötessamordnare Sami Nahas (sami@heraldik.se, 070-111 29 94).

Varmt välkomna!
Styrelsen

Kvinnliga riddare:
Johanna av Flandern

Grevinnan Johanna av Flandern ska ha stridit och fört befäl från hästryggen under inbördeskriget i Bretagne på 1340-talet. Kan vi tro på de uppgifterna och kan vi i så fall se henne som riddare?

Jag har sökt efter kvinnliga riddare under medeltiden och funnit Isabel av Conches, men kom fram till att källan som berättar om henne är något osäker – och att den klassiska riddaren ännu inte var helt utvecklad under det 1000-tal då Isabel levde. Slutsatsen blev att jag måste leta några hundra år längre fram i tiden.

När hertigen av Bretagne avled år 1341 fanns två möjliga tronföljare: Karl av Blois och Johan av Montfort. Johan begav sig till franske kungen för att lägga fram sin sak, men kungen hade redan tagit Karls parti och låste utan betänkligheter in konkurrenten. Enligt det medeltida äktenskapets vikariefunktion föll det nu på Johans hustru Johanna att föra kampen vidare. Det är osäkert om hon själv kunde inta tronen som kvinna, men paret hade en son som kunde ärva Bretagne om maken dog i fångenskap. Johanna tog sig emellertid an uppgiften på ett mycket övertygande sätt. Krönikören Jean Froissart beskriver hur hon under det inbördeskrig som följde deltog klädd ”helt i rustning”, hur hon ”ridandes en fin courserhäst” och beväpnad med ett ”skarpt huggsvärd […] kämpade väl och med stort mod”.

Johanna, som på franska kallas Jeanne de Montfort eller Jeanne de Flandre men som på svenska fått heta Johanna av Flandern (c. 1295–1374), nöjde sig alltså inte med att kommendera styrkorna på avstånd. Froissart beskriver hur hon inte bara höll stridsmoralen uppe i den belägrade staden Hennebont utan även ledde ett utfall och lyckades sätta eld på fiendens läger. Fienden skar av återtåget till staden och Johanna och hennes riddare förföljdes, men undkom. Efter att ha hämtat förstärkningar återvände Johanna och lyckades föra in sina trupper i det ännu belägrade Hennebont. Hon och hennes trupper höll ut tills de undsattes av engelska styrkor. Johanna hade själv tidigare slutit förbund med den engelske kung Edward III.

Kan man lita på Froissart?

Liksom i fallet Isabel av Conches måste vi fråga oss om Froissarts uppgifter går att lita på. Krönikören har utan tvivel sina brister. Det är ingen ände på alla faktafel historiker har hittat i hans krönika; stadsbeskrivningar som inte kan stämma, tidsangivelser som inte går ihop, borgherrar som verkar vara påhittade och så vidare. När karln inte vet verkar han inte ha något emot att skarva. Å andra sidan (såvitt jag vet) har ingen hittat uppenbara fel när det gäller belägringen av och utfallet från Hennebont.

Både Froissart och föregångaren Jean le Bel, vars krönika Froissart bygger på när det gäller de här åren, verkar ha rest runt i de aktuella områdena och frågat ut vittnen till de händelser de skulle skriva om. Emellertid är detta en tid när krönikörer i hundra år sett kvinnliga krigare som något negativt och onaturligt (jämför till exempel Bartolomeus av Lucca och Egidio av Colonna), vilket gör det mindre troligt att man uppfunnit episoden rakt av.

Jean le Bel bedrev sina efterforskningar omkring femton år efter Johannas eventuella insats på slagfältet; Froissart kom igång något senare. Det bör ha funnits många vittnen kvar i livet, och det gäller centrala händelser i vad som då var Bretagnes nutidshistoria. Vågar vi ändå tro att Froissart kom sanningen nära?

Johanna må ha lett riddare i strid, men det finns inga uppgifter om att hon själv dubbades till riddare – det är i själva verket högst otroligt att så skulle ha skett. Riddaridentiteten hängde ju inte bara på att man slogs från hästryggen – den hade en lång rad kulturella funktioner och traditioner kopplade till sig. Riddare dubbades, deltog i tornerspel, skulle följa det höviska idealets hederskoder och så vidare. Det verkar ha varit en del i detta kulturella komplex att man bara släppte in män, men jag ska erkänna att jag inte är helt säker på den saken.

Stefan Högberg

Se upp, den är vass den där!

Nej, det här är David I av Skottland (1084–1153) som dubbar en riddare — en påminnelse om att riddaridentiteten innehöll mycket mer än ett visst stridssätt

Källor:

Contamine, Philippe, *”War in the Middle Ages”,* Blackwell, Oxford 1998, s. 241-242

Froissart, Jean, *”Chronicles of England, France, Spain and the Adjoining Countries”,* engelsk översättning av Thomas Johnes, S. W. Green, New York 1882, s. 56-57 (tillgänglig via https://archive.org/stream/chroniclesofengl1882froi#page/56/mode/2up)

Jones, Michael, *”The Breton Civil war”*, i J. J. N. Palmer (red), Froissart: Historian, Boydell Press, Woodbridge 1981

McLaughlin, Megan, *”The Woman Warrior: Gender, Warfare and Society in Medieval Europe”*, Women’s Studies 1990:3/4

Verksamhetsåret 2015
Svenska Heraldiska Föreningen

Styrelse och revisorer
Stämman valde en styrelse som bestod av sju ordinarie ledamöter och tre suppleanter. Efter det konstituerande mötet kom styrelsen att få följande utseende: ordförande Henric Åsklund, vice ordförande Claus Berntsen, sekreterare Jesper Wasling, kassör Lennart Wasling, ledamöterna Marko Arosilta, Stefan Bede och Martin Trägen, samt suppleanterna Kim Dohm-Hansen, Sami Nahas och Pontus Rosenqvist. Magnus Bäckmark, Marcus Karlsson och Pontus Hedberg hade avböjt omval. Övriga förtroendeposter tillsätts av styrelsen. Under året hade styrelsen fem möten. Eftersom styrelsen finns representerad runt om i landet sker styrelsemöten oftast via Skype. Revisorer under året var Kenneth Wulcan och Ingemar Apelstig, med Martin Sunnqvist som revisorssuppleant. Stämman 2015 utsåg en valberedning bestående av Marcus Karlsson, Martin Sunnqvist (sammankallande) och Henrik Buchhave.

Medlemmar
Under 2015 hade föreningen 420 huvud- och 72 familjemedlemmar, totalt 492 medlemmar. Av huvudmedlemmarna är 2 ständiga och 9 organisationer.

Vapenbilden
Vapenbilden utkom under året med fyra nummer, nr 101-104, alla helt i färg och på 32 sidor utom nr 102 som var på 16 sidor och nr 103 som var på 24 sidor. Totalt trycktes alltså 104 sidor, varav 16 var avsedda för Meddelanden från Svenska Vapenkollegiet. Jesper Wasling var redaktör och i redaktionen ingick Marcus Karlsson, Stefan Bede och Pontus Rosenqvist.

Skriftserien och Matrikeln
Skriftserieredaktionens fokus under 2015 var först på den vartannat år utkommande matrikeln och sedan på SVK:s Vapenbok, som kommer att bli skriftseriens fjärde volym. Föreningen beviljades i december fondmedel för att täcka en del av tryckkostnaden för vapenboken. Jesper Wasling var redaktör och i redaktionen ingick Claus Berntsen, Stefan Bede och Pontus Rosenqvist.

Internetgruppen
Efter ett par år med stora problem återetablerades heraldik.se under 2015. Genom en ordentlig satsning, med köp av professionella tjänster i vissa delar, färdigställdes den nya WordPress-webbplatsen. Forumet Heraldica lanserades i ny skepnad och både medlemsvapenrullan och pdf-arkiv över äldre nummer av vapenbilden kom tillbaka i ny form, liksom webbutiken på Tictail. Databasen Heraldiska Källan, med över 6000 vapen, återstår dock att återuppliva. En översyn av SVK:s webbplats inleddes under året. Stefan Bede var webbredaktör och Tomas Bragesjö webbmaster. Stefan Bede har även ansvarat för kommunikationsgruppen som bland annat har hand om föreningens närvaro på sociala medier. SHF har 505 följare på Twitter och 577 på Facebook, samt 13 på Pinterest där föreningens närvaro är ny.

Svenska Vapenkollegiet (SVK)
Fram till den 31 december 2015 hade totalt 406 vapen anmälts till Svenskt Vapenregister, varav 50 nya under 2015. Under året har 37 preliminärt godkända vapen presenterats i Meddelanden från Svenska Vapenkollegiet nr 16 och 17, som ingick i Vapenbilden nr 101 och 103. Under 2015 har 37 vapen blivit slutligt godkända och införda i registret, som den 31 december 2015 omfattade totalt 307 vapen. SVK-ledamöterna Clara Nevéus och Jens Christian Berlin har under året avsagt sig sina uppdrag. Kim Dohm-Hansen har utsetts till ny ledamot av kollegiet, tillika ständig vapentecknare, som utöver henne nu består av ordförande Martin Sunnqvist och ledamöterna Claus Berntsen, Eric Bylander, Vladimir A. Sagerlund (Heraldiska Samfundets representant) och Jesper Wasling. Adjungerade ledamöter är Ronny Andersen (Danmark), Wilhelm Brummer (Finland) och Kaare Seeberg Sidselrud (Norge).

Marko Arosilta i SHF:s stånd på Varbergs fästning.
Foto: Henric Åsklund

Härroldskollegiet
Härroldskollegiet är den arbetsgrupp som har till ansvar att hålla en förteckning över medlemmarnas vapen och andra uppgifter som är av heraldiskt intresse. De vapen som finns här och som återges i webbvapenrullan och i den vartannat år tryckta matrikeln är de vapen som medlemmarna själva anmäler. Föreningens Vapenrulla och Matrikel 2015 innehöll totalt 354 vapen, vilket kan jämföras med 2013 års matrikel med 326 vapen och 2011 års med 287. Webbvapenrullan uppdaterades under året för första gången på flera år och skall nu vara den primära referensen för medlemmarnas vapen. Den innehöll vid årsskiftet 404 sköldar, varav många är familjemedlemmars vapen och alltså kan vara samma sköld som huvudmedlemmens. Martin Trägen var härold och Kim Dohm-Hansen tillträdde som ny matrikelvapentecknare efter Ronny Andersen. Kim tecknade 37 vapen åt föreningen under 2015.

Utåtriktad verksamhet
Årsmötet hölls på Grand Hotel i Lund där spikningen av föreningens nya fana avslutades, efter tidigare spikningar i Stockholm och Göteborg. Föreningen deltog på Medeltidsdagarna både på Varbergs fästning och på Torpa stenhus. SHF samverkar med Göteborgs Heraldiska Sällskap (GHS) och Societas Heraldica Lundensis (SHL) om möten och utflykter. I Västsverige höll det lokala sällskapet Sju Härolder en träff i Borås på International Heraldry Day 10 juni och 12 september besökte GHS Göteborgs universitetsbibliotek för att titta på vapenböcker i samlingarna. I Lund hölls 16 sammankomster under året: 8 luncher, 3 heraldiska seminarier med efterföljande middag, en visning av Universitetsbibliotekets pergamentbrevsamling med efterföljande middag, två middagar med föredrag, en arbetsmiddag, samt ett julbord. Seminariet om Akademisk dräkt och ceremoni med fyra föredragshållare lockade drygt 25 deltagare. Arbetsgruppen för kyrklig heraldik med Claus Berntsen i spetsen har under 2015 bistått Fredrik Modéus, ny biskop i Växjö, med vapenantagande.

Projekt
I bevarande- och digitaliseringprojektet ”Jan Ranekes Arkiv Europas medeltidsvapen” har under året arbetet med att förbereda Arkivbestånd B för digitalisering fortsatt.

Bibliotek och arkiv
Föreningens bibliotek finns i Göteborg och det är möjligt för medlemmarna att kostnadsfritt låna ur föreningens bibliotek per post. Det styrelseinterna arkivet finns i Borås. Den del av arkivet som är öppet för allmänheten är

deponerat i föreningsarkivet på Region- och Stadsarkivet i Göteborg.

Medaljörer

Vid styrelsemötet 23 november 2014 utsågs två förtjänstmedaljörer för 2015: Thorleif Aiff och Tom S. Vadholm. De premieras för insatser som heraldisk hantverkare respektive som föreningsaktiv.

Ekonomi

Kostnaderna för utskick har nästan fördubblats 2015 jämfört med 2014. Detta beror på att posten har avskaffat den förmånliga kategorin föreningspost vilket medfört att portokostnaden för utskick av Vapenbilden har stigit dramatiskt. Kostnadsökningen för utskicken var budgeterad och uppvägs av minskade kostnader för tryckning av Vapenbilden samt av högre intäkter av olika slag. Årets underskott beror på ett antal engångskostnader och utan dem skulle underskottet istället varit ett nästan dubbelt så stort överskott.
Se vidare i den separata uppställningen.

Styrelsen 2016-01-25

Bokslut 2015

Resultaträkning

Intäkter		**Kostnader**	
Medlemmar	1 675	Administration	0
Gåvor	16 500	Reseersättningar	0
Annonser	3 320	Arrangemang	7 523
Försäljning, VB	15 300	Vapenbilden	21 600
SVK	9 565	Matrikel & Skriftserie	6 200
Försäljning, övrigt	750	Internet	22 396
Övriga intäkter	48	Utskick	36 614
Räntor	14 051	Bibliotek & Arkiv	685
Årets underskott		SVK	10 169
		SHF sigill	15 400
		Marknadsföring, annons	10 000
		Övriga kostnader	381
		Bankavgifter	1 041
SUMMA	**132 009**		**132 009**

Balansräkning

Tillgångar		**Skulder & Eget kapital**	
Plusgiro	63 635	Skulder	9 880
Bank	157 084	Projektfond	61 980
Fordringar	2 500	Eget kapital	161 239
SUMMA	**223 219**		**223 219**

Vapenbilden #106
utkommer i maj 2016

Union Jack under attack

Under hösten har vi rapporterat om att Nya Zealand är på väg mot en ny flagga, utan Union Jack i övre vänster hörn. Skälet är att regering och parlament vill visa att landet är självständigt. En slutgiltig omröstning kommer att hållas i mars.

Nya Zeelands nya flagga 2016?
Folkomröstning nummer två i mars står mellan dagens flagga från 1902 och detta förslag, The Silver Fern.

Nu hörs liknande röster från Australien, som även de har Union Jack i sin flagga. Båda länderna vill behålla sina stjärnbilder men lägga till ett komplement. I Australien verkar de mest engagerade vara för att ett gulgrönt fält läggs till. Här har emellertid projektet ännu inte nått de politiska församlingarna.

Minns att Kanadas flagga genomgick liknande förändring för femtio år sedan, då bland annat Union Jack avlägsnades och lönnlövet kom till som ensamt centralt motiv.

Följ utvecklingen för den nya Nya Zeeländska flaggan på: **www.govt.nz/browse/engaging-with-government/the-nz-flag-your-chance-to-decide**

Jesper Wasling

Nya medlemmar

Jan-Ove Adelvapen Stinsgatan 12 65226 Karlstad
Bernt Alm Kungsladugårdsgatan 45 41476 Göteborg
Jonas Andersson Borgunda Nolgården 52162 Stenstorp
Kim Svensson Aronsson Skaragatan 19 53132 Lidköping
Hampus Berner Torsgatan 31 11321 Stockholm
Dan Bursell Pilgården 10 A 26142 Landskrona
Peter Elvcrona Riddargatan 2 B 59240 Vadstena
Michael Erlandsson Köpmangatan 15 57230 Oskarshamn
Anders Frejestam Skarpskyttevägen 20 B 22642 Lund
Martin Gullberg Örsjö 332 27463 Rydsgård
Peter Holmqvist Ringövägen 82 37164 Lyckeby
Lena & Stefan Hübbert Sollerövägen 29 16771 Bromma
Lars Karlsson Bohusgatan 19 62149 Visby
Harald von Knorring Gnejsvägen 22 75242 Uppsala
Henrik Lager Videgatan 20 14950 Nynäshamn
Sylve & Ewa Lagerstierna Skärsnäsvägen 20 18263 Djursholm
Mikael Lakatos Höjdhoppsvägen 11 51735 Bollebygd
Kaj Lindohf Gustavsviksvägen 61 59172 Motala
Fredrik Lysén Ritargatan 10 C 75433 Uppsala
Sante Nathanson Sunds Gårdsväg 4 13990 Värmdö
Andreas Roslund Delfingränd 14 31233 Laholm
Ola Sassersson Tingshusvägen 1 A 36044 Ingelstad
Anders Stolpe Buddlejavägen 13 14169 Huddinge
Värna-Grebo Bygdegårdsförening Värna Sandstugan 58595 Linköping

En ordensskatt utöver det vanliga

I en tid då ordnar, utmärkelser och meriter disktuteras som aldrig förr är det mycket värt att ha en stadig referenspunkt – Kungl. Maj:ts Orden. I Ordenssalarna på Stockholms slott visar de upp sin historia.

Söndagen den 13 mars kommer alla intresserade att välkomnas till Ordenssalarna för en guidning av Tom Bergroth. Så vad är det då som väntar?

Började med Erik XIV

Det svenska ordensväsendet kan spåras tillbaka till Erik XIVs tid. Inför kröningen 1561 instiftade han Salvatoreorden som delades ut till de nya grevarna, friherrarna och riddarna. Denna orden överlevde inte till Johan III som istället 1568 instiftade en egen orden – Agnus Dei. Hur den faktiskt delades ut är relativt okänt och den överlevde inte in i 1600-talet. Istället stiftade Karl IX en egen orden men sen dog kronans intresse för dylika utmärkelser ut, förutom Kristinas Amaranter-orden, som dock ska ses som en festlig utmärkelse snarare än en riksorden samt en form av orden skapad av Karl XI.

Det dröjer därför fram till 1748 innan ordnarna åter blir något som staten vill befatta sig med. Orsaken till det finns troligen i det svärmeri för medeltida ordensväsende som präglar 1700-talet. Detta sekel ser även tillkomsten av en rad sällskapsordnar, som Frimurarorden, Timmermansorden och Par Bricole. Det är speciellt mot den bakgrunden som man ska se tillkomsten 1811 av Karl XIIIs orden som endast ges till män inom Frimurarorden, vilket får ses som en udda företeelse inom statligt belöningsväsende.

Fyra riksordnar

1748 instiftas tre svenska riksordnar. Det är Svärdsorden till militärer, Nordstjärneorden till ämbetsmän och de vittra konsterna samt

Serafimerorden till de förnämsta herrarna i landet och utomlands. Gustav III tillförde 1772 Vasaorden för att även kunna premiera förtjänster inom handel, jordbruk och industri.

Redan vid ståndsriksdagens avskaffande fanns en liberal kritik mot ordensväsendet. På 1900-talet minskade intresset för ordnarna kraftigt även från konservativt håll och en enig riksdag och ett enigt politiskt samhällsliv valde 1974 att helt avskaffa ordensväsendet inom Sverige. Man behöll endast Serafimerorden för det svenska kungahuset och utländska statschefer samt Nordstjärneorden för de utlänningar som gjort stora insatser för Sverige.

Endast Vasaorden var vid instiftandet till för alla, oavsett anciennitet, börd och utbildning. Därför har den ansetts som mer demokratisk än de andra tre ordnarna.

De fyra rummen

Ordenssalarna består framför allt av fyra salar, en för varje orden. Dessa dekorerades 1866 med respektive ordens insignier och i dess färger. Ordenssalarna är därmed Sveriges vackraste rum, om man tycker om ordnar och heraldik.

Sedan 1993 finns här en permanent utställning som visar de svenska ordnarnas historia.

Jesper Wasling

Annons

Nu kommer bokutgåvan av Svenskt Vapenregister

Det händer mycket spännande i Svenska Heraldiska Föreningen. Vi är Sveriges ledande heraldiska aktör och befäster den positionen ytterligare genom att ge ut en fjärde bok i vår skriftserie.

VI ERBJUDER DIG EN
FÖRMÅNLIG FÖRHANDSBESTÄLLNING

Svenskt Vapenregister 1-200 är en vapenbok som innehåller de 200 första vapnen i just Svenskt Vapenregister. Samtliga vapen presenteras med sin standardsköld som finns på SVKs hemsida samt blasonering på svenska och engelska.

Ordinarie pris är 200 kr + porto. Du som är medlem eller har registrerat ditt vapen i registret kan köpa boken för 150 kronor + porto eller köpa tre (3!) böcker för 300 kronor + porto. Portot är 45 kr för både 1 och 3 böcker

Det sista är ett unikt erbjudande som endast gäller förhandsbeställning av boken.
Boken kommer att tryckas våren 2016 och levereras så snart den är klar.

Beställ redan idag!

Sänd din beställning till lennart@heraldik.se
Svenska Heraldiska Föreningen c/o Lennart Wasling, Björkängsgatan 10, 504 57 Borås
Det går även att förhandsbeställa boken på: http://heraldik.tictail.com

heraldik.se

SVENSKA HERALDISKA FÖRENINGEN

”Ju närmare man nalkas Askersund, desto ståtligare framträder landsförsamlingens vackra kyrka. Högt belägen mitt emot staden på andra sidan sundet reser hon sina mörkröda tegelmurar och sin svarta tornspira över kyrkogårdens sekelgamla lönnar och lindar, speglande sig i Vätterns vatten. Det mäktiga tornet behärskar nejden vida omkring. I rena, harmoniska linjer avtecknar sig tornspirans ståtliga siluett mot en klar aftonhimmel. Kyrkan påminner i första ögonkastet om Riddarholmskyrkan. Stilen är renässans med åtskilliga påminnelser om gotik och en dekorativ ornamentik i barock, som renast framträder i korets rika kalkstensutstyrsel, de brutna, vapenprydda sandstensportalerna samt i träskulpturen på predikstolen och altartavlan. Koret är synnerligen rikt och smakfullt ornerat i vacker Gotlandskalksten. Fönstren av mattgult katedralglas med en smal blombård av färgat glas, inramade i breda stenbågar, pilastrar med kapitäl, arkitrav, fris och kornisch i jonisk stil, vapensköldar, minnestavlor och nischer, ypperliga fruktfestoner, bladgirlander och stiliserade kronor i barock med varmrött tegel till underlag, alltsammans gör ett på samma gång rikt och förnämt intryck.”

(Herman Söderstéen, 1916)

Askersunds Landskyrka. Foto: Bengt O Nilsson.

Heraldisk variation i Askersunds kyrka

Kyrkan i det ovan nämnda citatet är Askersunds landskyrka, som räknas som en av våra största och vackraste från 1600-talet. Den är ett ypperligt exempel på stormaktstidens storslagna byggande, med överdrivna proportioner. Byggd av någon som ville exponera sin rikedom. Kyrkan uppfördes i renässansstil under åren 1664–1670 efter ritningar av Jean de la Vallé med bidrag av Erik Dahlberg, vilka båda räknades till tidens främsta arkitekter.

Ett par kilometer söder om Askersund uppfördes år 1637 huvudbyggnaden på säteriet Stjernsund av landshövdingen greve Johan Oxenstierna af Croneborg (omkr 1615–64) och hans hustru Christina Soop (1627–1677). Herrskapet på Stjernsund hade först medverkat till att förbättra den gamla kyrkan, men den drabbades av brand 1661. Den revs och en ny, större kyrka uppfördes på samma plats. Bygget bekostades av Oxenstierna och hans hustru, och de utrustade därför kyrkan med ett eget gravkor. Christina Soop var född på det närbelägna godset Edö, och gifte sig efter förste makens död med friherre Gustaf Soop af Limingo (1624–1679).

Vapengrupp om fyra vapensköldar, huggna i sandsten av Stockholmsmästaren Hans Persson Jerling. Vapnen åsyftar Johan Oxenstierna, hans hustru Christina Soop, Gustaf Soop samt dennes första hustru Margareta Horn af Marienborg.

Samma utsmyckning återfinns också över gravkorets andra två fönster. Foto: Bengt O Nilsson.

Som framgår av citatet ovan sparades det inte på den nya kyrkans utsmyckning, vare sig exteriört eller interiört. Här kommer framförallt den heraldiska utsmyckningen att behandlas.

Över västra stigluckan finns en utsmyckning i form av en stenrelief under en arkadfris med vapensköldar för kyrkans byggherre och hans hustru. Dessa vapen representerar greve Oxenstierna af Croneborg och hans hustru. Här framställs deras fullständiga vapen, det vill säga det grevliga Oxenstiernska och det adliga Soopska.

När kyrkobygget kommit under tak började man planera för den invändiga utsmyckningen, vilket nedanstående bilder är exempel på.

Till kyrkans förnämsta inredning hör predikstolen och altaruppsatsen, ”räknade som mästerstycken av allt som av en hand, kan skäras i trä” som det heter i en gammal beskrivning. De skänktes till kyrkan i samband med dess invigning.

Beträffande altartavlan finns dock en annan uppfattning. I ”Strängnäs stift i ord och bild 1948” anser Rune Norberg den vara ”det mest lössläppta broskverk som skådats i Sverige”. Det ena utesluter dock inte det andra, skulle man kunna sammanfatta det hela. Altaruppsatsen krönsmed en snidad bild av den uppståndne Jesus, flankerad av donatorernas vapensköldar. Här framställs greve Oxenstiernas fullständiga vapen, på den korrekta södra sidan, medan hustrun nu erhållit ett ”grevligt” vapen, det Oxenstiernska, men med den skillnaden att hjärtvapnet är det Soopska. Hon har även fått behålla sin hjälmprydnad, flankerad av de två Oxenstiernska.

På altaruppsatsen kan man konstatera att donatorerna representeras med två vapensköldar. När det gäller predikstolen finner vi tre vapensköldar. Här har tillkommit det friherrliga vapnet för fru Christinas andre man, guvernören friherre Gustaf Soop af Limingo. Sannolikt är det så, att altaruppsats och predikstol beställdes samtidigt, och att altaruppsatsen påbörjades först. När sedan arbetet med predikstolen påbörjades, hade Christina Soop hunnit gifta om sig, och därför tillkom Gustaf Soops vapensköld. Även här har fru Christina fått behålla sitt ”grevliga” vapen.

Kronan på verket i kyrkobygget var det Soop-Oxenstiernska gravkoret – med fyra vapensköldar. När det stod klart ansågs också kyrkan vara färdigbyggd.

Detalj med utsmyckningen över gravkorets östra fönster, bestående av vapensköldar huggna i sandsten; från vänster det grevliga vapnet för ätten Oxenstierna af Croneborg, representerande Johan Oxenstierna. Vapnet för den adliga ätten Soop, tillhör Christina Soop, gift med ovanstående i sitt första gifte. Vapnet för den friherrliga ätten Soop af Limingo, tillhör Gustaf Soop, gift med Christina Soop i sitt och hennes andra gifte. Det fjärde vapnet representerar den friherrliga ätten Horn af Marienborg och Gustaf Soops första hustru, Margareta Horn (1641–1663). Här kan vi konstatera att fru Christina återfått sitt adliga vapen.

Bengt O Nilsson.

Heraldiska evenemang
Vårprogram 2016

18 februari, Lund
Martin Sunnqvist: Symboliken i häradssigill och häradsvapen i Norden.
Kl. 18.00. Juridicum, Lilla Gråbrödersgatan 4.

4 mars, Lund
Heraldisk lunch. Kl. 11.30. Grand hotel

10 mars, Lund
Workshop för nya vapen#1 -vi hjälper dig med heraldiken
Kl. 18.00. Juridicum, Lilla Gråbrödersgatan 4.

12 mars, Stockholm
Årsmöte Svenska Heraldiska Föreningen
Kl. 13.00. Kungl. Myntkabinettet, Slottsbacken 6.

13 mars, Stockholm
Visning av utställningen ”Dödens teater” på Livrustkammaren,
Kl. 10.50 Slottsbacken 3.
Visning av Ordenssalarna på Kungl. Slottet.
Kl. 12.00. Samling vid Västra valvet.

1 april, Lund
Heraldisk lunch. Kl. 11.30. Grand hotel

21 april, Lund
Workshop för nya vapen#2 -vi hjälper dig med heraldiken
Kl. 18.00. Juridicum, Lilla Gråbrödersgatan 4

6 maj, Lund
Heraldisk lunch. Kl. 11.30. Grand hotel

19 maj, Lund
Yens Wahlgren: Språk och heraldik i Tintins Syldavien.
Kl. 18.00. Juridicum, Lilla Gråbrödersgatan 4.

3 juni, Lund
Heraldisk lunch. Kl. 11.30. Grand hotel

10 juni, Lund
Internationella heraldikdagen. Möte i Lund. Mer information kommer
Kl. 18.00

11 juni, Göteborg
Internationella heraldikdagen. Release av Svenska Vapenkollegiets nya vapenbok.
Mer information kommer

Se heraldik.se och heraldik.org/lokalafdelinger/lund/ för mer information

Har du ett heraldiskt evenemang?
Anmäl det till redaktionen, vapenbilden@heraldik.se

Vissa saker överlåtes bäst till en mästare!

Handskuret i trä på traditionellt sätt
Hör av Er redan idag så gör vi något vackert av Ert vapen

T. A. Träskärning
Anhaltsvägen 12
SE-543 94 Tibro

Thorleif Aiff
Träbildhuggarmästare

info@bildhuggaren.se
0706-82 76 38
www.bildhuggaren.se

Vad kan du om ...

... tinkturer

I den här artikelserien kommer vi att gå igenom ett vapens olika delar. Först behandlar vi tinkturer, samlingsbegreppet för heraldikens färger.

Tinkturer är samlingsnamnet för vapnets färger. Det finns tre sorters tinkturer och dessa är metaller, färger och pälsverk. Ibland räknas naturfärg in som egen kategori, ibland hör den till färgerna.

Sköldens huvudtinkturer brukar kallas vapnets livréfärger. Metallerna är guld och silver. När ett vapen uppmålas så brukar gult och vitt ersätta guld och silver, även om det förekommer att metalliska guld- och silverfärger används.

Färgerna är, i ordning efter hur vanliga de är, rött, blått, svart, grönt och purpur. Purpur är väldigt ovanligt. I offentlig heraldik (kommunala vapen och emblem för myndigheter) förekommer purpur undantagsvis. Det pågår en debatt om huruvida purpur är en färg som kan rekommenderas i nya svenska vapen. I den svenska litteraturen finnas ingen klar koncensus. En genomgång av heraldiska böcker ger vid handen att ibland räknas färgen in bland de som kan användas, ibland inte. En del författare har dessutom genom åren ändrat sin uppfattning i frågan.

Därför är vårt, och även Svenska Vapenkollegiets råd, är att purpur bör användas med försiktighet och om det verkligen finns en välgrundad anledning. Det skall dock påpekas att purpur har funnits sedan 1200-talet och fick ett uppsving på 1600-talet när ett nytt sätt att framställa pigmentet med mexikanska sköldlöss upptäcktes.

Pälsverken är två: hermelin och gråverk. Hermelinmönstret är djurets vinterpäls och med svarta svansspetsar påsydda. Dessa svansspetsar kan stiliseras på olika sätt och kallas hermin. Gråverk är ekorrpälsar som är tänkt sammansydda och lagda med varannan bit uppåt och varannan neråt samt med pälsen omväxlande utåt och inåt. Färgsättningen är oftast silver och blå. Om inget annat anges, förstås. Såväl hermelin som gråverk är kända i svensk heraldik sedan medeltiden.

Naturfärger har använts från medeltiden till början av 1900-talet och som exempel kan nämnas ett djurs päls eller en människas hudton. Om det inte anges i blasoneringen, det vill säga vapenbeskrivningen, i gamla vapen så bör inte naturfärg användas. I modern svensk heraldik anses naturfärg alltid fel. Men att djur och föremål kan ha andra tinkturer än de har i verkligheten ger heraldiken en extra dimension.

Det finns fler tinkturer som används i andra länders heraldik och på flaggor. I Kanada är exempelvis rosa och brons etablerade sedan en tid och ibland kan man se orange på flaggor. Dessa är inte etablerade i svensk heraldik och anses vara brott mot färgreglerna.

Engelsk heraldik har även tinkturerna Murrey (rödbrunt) och Tenne (Orange), men dessa används sällan, eller aldrig i Murreys fall, i vapenskölden utan på speciella äretecken.

Så används tinkturerna

Inom heraldiken finns en så kallad tinkturregel, som är en av de grundläggande reglerna för ett vapen. Den är hävdvunnen och ytterst pragmatisk. Det gällde att kunna se skillnad på sköldarna på slagfältet och det kunde man bara göra om ett visst mått av kontrastverkan uppnåddes.

Praktiskt betyder det att du inte får lägga färg på färg eller metall mot metall. Dessa skall alltså omväxla med varandra. De undantag som görs är djurs beväring, det vill säga klor, tänder, näbb och tunga.

Pälsverken har den egenskapen att de är vad vi kallar amfibiska och kan då ligga mot både färg- och metallfält. Det gäller även de ovan nämnda naturfärgerna.

I tider då det inte förekom eller var dyrt med färgtryck behövde man kunna se vilka tinkturer ett vapen bestod av. Det åstadkom man då med så kallad skraffering. Skraffering hör inte ihop med färgavbildningar av vapenskölden. Det är en alltför vanlig missuppfattning att dessa prickar och streck tillhör själva vapnet – men de är som sagt bara skrafferade för att man skall kunna utläsa vilka tinkturer som återfinns i detsamma.

Stefan Bede

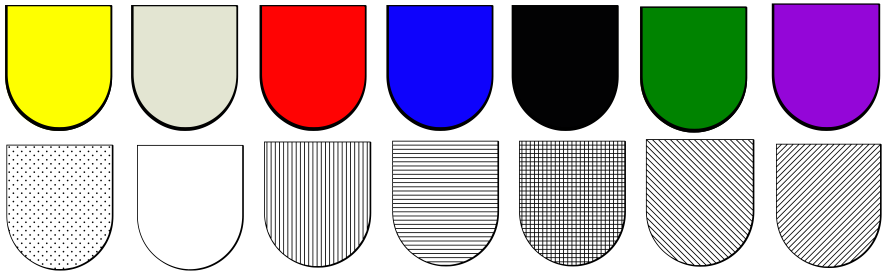

Bilder: Eduardo Pazikas

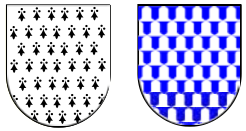

Mantalsforskning

Författare: Magnus Bäckmark:
Titel: Mantalsforska – Släktforskning i mantalslängder
Förlag: Sveriges släktforskarförbund
ISBN 978-91-87676-87-1

För en heraldiker ligger genealogin, eller släktforskningen, nära som vetenskap. Även den som har vapenskölden som specialintresse vill nog veta hur släktskapet är till andra bärare. Husförhörslängder och andra kyrkoarkivalier, numera mer lättillgängliga efter publicering på nätet, är normalt den främsta källan för släktforskaren. Men ytterligare en källa av rang har lyfts fram på senare tid, nämligen mantalslängderna. Dessa sammanställningar av skattskyldiga innehåller i stort sett hela befolkningen, om än inte med namn för alla.

Om hur mantalslängderna kan användas har Magnus Bäckmark skrivit en praktfull bok. Den ger en sammanfattning av stora delar av det svenska skattesystemets utveckling och innehåller många notiser och exempel av stort kulturhistoriskt värde. Här får vi inte bara lära oss skattesystemets principer, utan också sådant som idag mest ses som kuriosa. När skattade man för männens tobaksrökning och kvinnornas sidentyger – och vad kostade det – är frågor som besvaras i boken. Och hur många vet att romer/zigenare faktiskt kunde mantalsskrivas, trots att de inte hade fast boplats. Lagar om laga försvar har alltid varit ett aber för dem som inte kunnat visa var de hört hemma i samhället.

I boken finns också ett avsnitt som tangerar heraldiken, nämligen om bondesigill i Västsverige. I mantalslängder från 1750-talet har bönderna attesterat uppgifter och därvid i viss utsträckning använt sigillstampar. Dessa visar ibland bomärken, ibland också heraldiska sigill med motiv i sköld. Där finns också exempel på hjälm och hjälmprydnad. Bönderna, särskilt de i förtroendeställning, i denna del av landet är unika med sin stora andel bondesigill.

Anders Andersson i Lena. Sköld: En duva (ev. sittande på en kvist). Hjälmprydnad: Två blommor med blad och stjälkar.
Ägarinitialer: A A S.

Nils Olsson i Getinge. Sköld: tre genombrutna trianglar i trepass med motvända sammansmältande spetsar. Hjälmprydnad: Två vingar.
Ägarinitialer: N O S

Många känner säkert igen författarens namn. Ja, det är samme Magnus Bäckmark som under många år var redaktör för Vapenbilden. Han är sedan lång tid tillbaka professionell släktforskare, och åtar sig även uppdrag som heraldisk konstnär. Att det är en man som vet vad han talar om, förstår man av bokens uppläggning och innehåll.

Lennart Wasling

En heraldisk resa genom tiden

Författare: Joakim Pauli
Titel: Ätten Pauli
Förlag: Gnosjö Bok Produktion/minbok.nu
ISBN: 978-91-88023-216

När Riddarhuset ändrade ätten Paulis vapen i 2007 års Adelskalender rörde det upp starka känslor hos flera av ättens medlemmar. Varför hade man plockat bort de svarta balkarna (balk och ginbalk)? Det visade sig att det nyligen återvunna sköldebrevet från 1598 som blivit deponerat på riddarhuset, i både bild och blasonering saknade balkarna varför man valt att ”rätta” vapnet. Vapenplåten från första halvan av 1600-talet har balkar, men här är de i silver. Allt detta väckte en intressant frågeställning; är det alltid originalet som ostridbart är det mest korrekta eller kan långvarig tradition och hävd väga lika tungt? Kan ätten själv bestämma hur vapnet ska se ut?

I den här boken går Joakim Pauli till botten med den frågeställningen och går grundligt igenom alla kända versioner av vapnet och analyserar dess skillnader. Det visar sig att det på flera punkter varierat en hel del genom seklerna. Heraldiken har inte varit fullt så statisk som vi på 2000-talet ibland vill tro. Det är inte helt enkelt att säga vad som är mest rätt om man inte gör det lätt för sig och hävdar att bara originalet räknas. Då dömer man dock ut århundraden av vapenbruk, inklusive friherrliga och grevliga ätten Klingspors vapen där Paulivapnet ingår och som i blasonering såväl som i bild fått den ”felaktiga” varianten.

I första hand är boken såklart mest intressant för medlemmar av ätten Pauli men som exempel på hur ett vapen kan variera i olika tidsepoker så är det en intressant heraldisk resa även för heraldiskt och historiskt intresserade utomstående.

Boken är endast tryckt i en begränsad upplaga avsedd för ättens medlemmar och den finns därför inte att köpa. Joakim Pauli har donerat exemplar nummer 6 av 30 till Svenska Heraldiska Föreningens bibliotek. Boken finns därmed tillgänglig för utlåning för föreningens medlemmar. Om du vill låna en bok från föreningsbiblioteket så ska du kontakta Stefan Bede (bede@heraldik.se). På vår hemsida finns en förteckning på vilka böcker vi har.

Martin Trägen

Vapenlikhetsfällan

Författare: Kaj Janzon
Titel: Vapenlikhetsfällan
Förlag: Svenska Genealogiska Föreningen
ISBN: 978-91-637-9791-0
ISSN: 1654-1731

Medeltidsforskaren Kaj Janzon vid Centrum för medeltidsstudier, Stockholms universitet, tar i Vapenlikhetsfällan upp Jan Rankes ”Svenska medeltidsvapen 1-3” till granskning.

Kaj Janzon är känd för sitt arbete med bokverken ”Det medeltida Sverige” och ”Äldre svenska frälseätter”. Som en bieffekt av det har han kommit i kontakt med det mesta källmaterial som finns att tillgå, däribland de heraldiska sigillen. Utifrån det har han kommit att först nyttja sedan ifrågasätta Ranekes ”Svenska medeltidsvapen”.

Boken börjar med en inledande diskussion kring sigill och vapenbruk under medeltiden, som genomgående är korrekt utan ovidkommande äldre teorier Därefter följer en metodgranskning och till sist en 40 sidor lång genomgång av alla fel som Janzon kunnat belägga.

Vapenlikhetsfällan är en skarp kritik av Ranekes vetenskapliga metod. Gång på gång visar Janzon att Raneke har nämnt samma person flera gånger i olika ätter och under olika vapen. Vapensköldarna är även de vid upprepade tillfällen felaktigt avbildade.

Orsaken är, visar författaren, att Jan Raneke mycket sällan tycks ha använt sig av de originalkällor som finns i Riksarkivet. Istället har han använt sig av andrahandskällor, ofta från 1600-talet. Det gör att den tidens feltolkningar av såväl vapenbilderna som de genealogiska sambanden har följt med in i Svenska medeltidsvapen. För mig är Janzons genomgång av Ranekes metod det som är mest läsvärt och berikande, men för genealogerna betyder rättelserna nog mer.

Ett annat bekymmer är att Raneke, liksom många andra genealoger, har en förkärlek för att skapa ätter utifrån en stamfader. Det sättet att tänka kring en ätt är emellertid mer en skapelse av 1600-talet än svensk medeltid och som får honom att ”skapa” ätter som aldrig funnits och ibland på mycket lösa grunder.

Kaj Janzons genomgång är mycket noggrann utförd och han belägger sin kritik med både bilder och tydliga källhänvisningar som gör det lätt även för den oinsatte att förstå kritiken, men också gör det möjligt att fortsätta använda Rankes bokverk. Dock är det helt klart att alla som har ”Svenska medeltidsvapen” nu måste köpa Vapenlikhetsfällan och ställa dessa två verk intill varandra.

Till slut ett beröm till redaktören och formgivaren Urban Sikeborg som skapat en lättläst, luftig och vacker bok med goda illustrationer.

Jesper Wasling

Här köper du Perspectives on the Honours Systems

På begäran kommer här information om var du kan köpa boken ”Perspectives on the Honours Systems” som recenserades i Vapenbilden nr 104.

Boken beställs billigast från:
eddy.se ab, Box 1310, 621 24 Visby,
0498-25 39 00
http://vitterhetsakad.bokorder.se/
order@bokorder.se

Priset blir omkring 330 kr.

Red.

Några bloggar och sajter om heraldik

Som alla säkert känner till finns det på Internet en rad heraldiska sajter och bloggar. De flesta på engelska men även ett förvånansvärt stort antal på svenska.

Har här jag främst inriktat mig på bloggar, men även en del sajter/hemsidor kommer med (dock ej Svenska Heraldiska Föreningens som jag antar är välkänd av Vapenbildens läsare). Här följer en kort exposé på vad man kan hitta där ute på nätet.

Claus Berntsen skriver på https://heraldik.wordpress.com främst om kyrklig heraldik. Bloggen ger dock intryck av att vara i ett uppbyggnadsskede, men den växer ständigt.

Även Vapenbildens redaktör Jesper Wasling håller sig med en blogg. På http://www.waslingmedia.se kan vi läsa om heraldik, fanor, flaggor och historia. Bloggen är idag den särklass största i Norden med dagliga inlägg och en stor mängd fördjupande artiklar.

Martin Sunnqvists blogg på https://martinsunnqvist.wordpress.com/category/heraldik har främst inriktat sig på rätt och rättsskipning, men hans heraldiska intresse lyser igenom ibland, bland annat när han skriver om det nya vapnet för Halmstad tingsrätt.

En utblick från vårt östra grannland bjuder Anders Segersven på sin blogg http://finskheraldik.blogspot.se. På denna skriver Segersven om finsk heraldik genom tiderna, vilket naturligtvis tack vare Sveriges och Finlands långa gemensamma historia är av intresse för svenska heraldiker. Vi kan bland annat läsa om hertig Johans vapen som hertig av Finland.

Fredrik Höglund bjuder på ett värmländskt perspektiv på sin blogg ”Under Värmlandsörnen” https://wermlandsheraldik.wordpress.com/ där han behandlar framförallt heraldik med koppling till Värmland. Han tar även upp heraldik i stort.

Carl Anders Breitholtz beskriver familjen Breitholtz vapen och historia på http://www.breitholtz-vapen.blogspot.se. Ett exempel på hur man kan välja att begränsa sitt skrivande till att utforska heraldiken hos en enstaka familj.

Tre heraldiska konstnärer

Avslutningsvis några sajter där tre heraldiska konstnärer presenterar sina arbeten.

På http://info.zovko.se presenterar Davor Zovko sitt arbete med ett galleri där man kan se exempel på hans karaktäristiska vapenkonst. Zovko har också ett avsnitt där han kortfattat förklarar vad heraldik är. Språket är engelska, men eftersom Zovko bor i Sverige och är medlem i Svenska Heraldiska Föreningen har jag inkluderat sajten här.

Thomas Falk presenterar på http://www.heraldik.n.nu/ heraldik i olika former och ger även exempel på sitt eget arbete som heraldisk konstnär. Även denna är ständigt växande och har en rik bildskatt.

Danske Ronny Andersen, som genom sitt mångåriga samarbete med Svenska Heraldiska Föreningen som konstnär bakom medlemsvapnen i Matrikeln, är välkänd bland våra medlemmar och presenterar sitt arbete på http://www.arsheraldica.dk/.

Marcus Karlsson

Familjevapnet – nyckeln till din historia

Ett vapen utgör en familjesymbol och som sådan en traditionsbärare från generation till generation.
Jovenia Juveler har många års erfarenhet av att tillverka vapenringar med sigillgravyr - ett konsthantverk vars utförande kräver mycket hög precision.
Jovenia Juveler har ett stort urval av ringmodeller.

VÅR "EGEN" MODELL

Ringen är massiv, i 18k guld med sigillgraverat vapen i oval Sardonyx.
Vi tillverkar även personligt designade vapenringar. Monogram, familjevapen eller emblem graveras exempelvis i manschettknappar och medaljonger.

EXKLUSIV LEVERANS

Vapenringen levereras i ett elegant etui tillsammans med 50 stycken visitkort – med Ert vapen i relieftryck – ett fotografi av ringen samt ett lackavtryck av vapnet.
Leveranstiden är åtta veckor.

JOVENIA JUVELER
S. EGGER

Jovenia AB, Mäster Samuelsgatan 2, SE-111 44 Stockholm
Tel: +46 (0)8 611 25 66 Fax: +46 (0)8 611 22 39
info@joveniajuveler.se www.joveniajuveler.se